

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

J M É N E M R E P U B L I K Y

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl v hlavním líčení konaném ve dnech 16. – 17. srpna 2010 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivety Šperlichové a přísedících Jitky Víchové a Mgr. Ivo Lapčíka **t a k t o :**

obžalovaný

J.A.,

nar. XXXXX, bez zaměstnání, trvale bytem XXXXX, t.č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici XXXXX,

u z n á v á s e v i n n ý m ,

že dne 23. 11. 2009 s cílem získat finanční prostředky k úhradě svých dluhů odeslal obchodní společnosti Hamé spol. s r.o., IČO : 28213556, se sídlem Na Drahách 814, Kunovice – dále jen Hamé spol. s r.o., z pobočky České pošty v Praze na ulici Lodžská 598 poštovní zásilku, která obsahovala strojově psaný dopis s požadavkem na vyplacení částky 200.000,-EUR – tedy dle aktuálního kurzu České národní banky 5.168.000,-Kč na účet XXXXX, číslo účtu

XXXXX, IBAN : XXXXX : s identifikátorem XXXXX a to nejpozději do 25.11.2009 do 12:00 hod s výhrůžkou, že pokud nedojde k zaplacení požadované částky, budou dodány do obchodní sítě otrávené produkty společnosti Hamé spol. s r.o. a na podporu svých hrozeb k dopisu přidal jedno balení ovocné kojenecké přesnídávky výrobce Hamé spol. s r.o., které osobně kontaminoval v bytě XXXXX na ulici XXXXX hypnotikem Hypnogen obsahující chemickou látku Zolpidemi tartas v množství 232,78 mg/l, a následně ve dnech 08.12.2009, 10.12.2009 a 16.12.2009 odeslal vedení společnosti Hamé spol. s r.o. z emailové adresy XXXXX emaily, kterými požadoval vyplacení požadované částky s pohrůžkou, že nesplnění požadavků bude mít za následek již naznačený postup; v emailu ze dne 16.12.2009 prodloužil lhůtu pro splacení požadované částky 200.000,-EUR do 31.12.2009 s tím, že ale musí dojít k okamžitému uhrazení částky nejméně 2.000,-EUR – tedy dle aktuálního kurzu České národní banky 52.690,-Kč; a pak dne 17.12.2009 odeslal z emailové adresy XXXXX email, ve kterém vedení společnosti Hamé spol. s r.o. oznamuje, že vzhledem k jejich neaktivitě odeslal do obchodní sítě méně závažně kontaminované produkty určené k přímé spotřebě a očekává od vedení společnosti vstřícné skutky a dále dne 18.12.2009 odeslal z emailové adresy XXXXX email, ve kterém vedení společnosti Hamé spol. s r.o. oznamuje, že pokud do 21.12.2009 neobdrží potvrzení o zaplacení první minimální částky a ujištění, že celá částka bude uhrazena do 30.12.2009 vyexpeduje výrobky obsahující látku, která po požití způsobí prudký otok a puchýře v dutině ústní; dne 06.01.2010 byla z účtu obchodní společnosti Hamé spol. s r.o. odeslána na účet XXXXX, číslo účtu XXXXX, IBAN : XXXXX : s identifikátorem XXXXX částka 2.000,-EUR, dne 12.01.2010 odeslal z emailové adresy XXXXX email, ve kterém vedení společnosti Hamé spol. s r.o. oznamuje, že dává poslední 4 hodiny k zaplacení požadované částky 200.000,-EUR a dne 12.01.2010, odeslal z emailové adresy XXXXX email, ve kterém vedení společnosti Hamé spol. s r.o. oznamuje, že požaduje splacení 15 splátek po 14.500,-EUR – tedy dle aktuálního kurzu České národní banky 380.842,50,-Kč a současně navýšil celkově požadovanou částku k vyplacení na 300.000,-EUR – tedy dle aktuálního kurzu České národní banky 7.879.500,-Kč, s tím, že pokud nebude ze strany vedení obchodní společnosti Hamé spol. s r.o. tento požadavek akceptován, přistoupí k naplnění svého scénáře a to beze zbytku, a proto doporučuje vedení společnosti Hamé spol. s r.o. využít méně bolestivou variantu,

t e d y : dílem jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a uvedeným činem hrozilo způsobení škody velkého rozsahu, dílem se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného pohrůžkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal a způsobil škodu velkého rozsahu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin vydírání spáchat, kdy k dokonání trestného činu nedošlo,

č í m ž s p á c h a l

zvláště závažný zločin vydírání podle § 175 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákoníku dílem dokonáný a dílem nedokonáný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a

o d s u z u j e s e

podle § 175 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **o s m i (8) let a š e s t i (6) měsíců.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo prokázáno, že obžalovaný J.A. (dále jen obžalovaný) se od poloviny roku 2008 dostal do finančních problémů a počátkem roku 2009 zjistil, že musí dostát svým závazkům – splácení úvěru cca 2 mil. Kč od více společností, a proto na jaře 2009 přišel na nápad, že by peníze mohl získat tím způsobem, že vybrané firmě zašle výhružný dopis a bude požadovat finanční částku. Za tím účelem si vyřídil prostřednictvím svědka J.F. anonymní účet ve Švýcarsku, který je citován ve výrokové části rozsudku, za jehož zřízení zaplatil 20.000,- Kč, a ke kterému převzal platební kartu. Dne 23.11.2009 pak napsal výhružný dopis společnosti Hamé spol. s r. o. se sídlem v Kunovicích, který byl přibalen do balíčku společně s výrobkem uvedené firmy – dětskou přesnídávkou, do které předtím obžalovaný nasypal čtyři tablety léku Hypnogen, který obsahuje hypnotikum Zolpidemi tartas v celkovém množství 232,78 mg/l. Tento poštovní balík odeslal z pobočky České pošty v Praze, na ulici Lodžská č. 598. Ve výhružném dopise požadoval vyplacení částky 200.000,- EUR, kterou v rámci další korespondence s poškozenou firmou později navýšil na částku 300.000,- EUR, které mu poškozená společnost měla zaslat na účet ve Švýcarsku. Následovala e-mailová komunikace mezi obžalovaným a poškozenou společností, která se snažila oddalovat vyplacení požadované částky, aby orgány Policie ČR měly možnost pachatele vypátrat. Protože obžalovaný výhružky stupňoval s tím, že pokud nebude částka uhrazena do 30.12.2009, vyexpeduje výrobky obsahující látku, která způsobí újmu na zdraví spotřebitelům, byla dne 6.1.2009 z účtu společnosti Hamé spol. s r. o. odeslána na účet obžalovaného částka 2.000,- EUR. Obžalovaný poslední dopis odeslal 12.1.2010, kdy požadoval 15 splátek po 14.500,- EUR a ve kterém i navýšil požadovanou částku na 300.000,- EUR, ale následně byl zadržen orgány Policie ČR, takže k vyplacení celé požadované částky nedošlo. Podle aktuálního kurzu ČNB v době požadované částky 200.000,- EUR tato představovala částku 5.168.000,- Kč a požadovaná částka 300.000,- EUR odpovídala v přepočtu podle kurzu ČNB částce 7.879.500,- Kč.

Obžalovaný se v řízení před soudem i v přípravném řízení k trestné činnosti doznal. Před soudem uvedl, že trestný čin spáchal s úmyslem získat peněžní prostředky na úhradu svých dluhů, do nichž se dostal díky ekonomické krizi. Byl v zoufalé situaci, ve skutečnosti neměl v úmyslu trestný čin zrealizovat, byl to jen prostředek nátlaku na firmu Hamé, aby získal finanční prostředky. Podrobně popsal, jak trestnou činnost spáchal, zejména, že si nejprve připravil kojeneckou výživu, do které vysypal čtyři prášky na spaní, tu pak uzavřel pomocí mikrovlnné trouby a takto kontaminovanou přesnídávkou zabalil do balíčku a s vyděračským dopisem zaslal firmě Hamé. Setrval na obhajobě, že požadoval toliko 200.000,- EUR a nikoliv 300.000,- EUR, kdy uvedl v dalších e-mailech toliko, že pokud 200.000,- EUR firma Hamé nezaplatí včas, tak jim částku může navýšit až na 300.000,- EUR, takže by pro ně bylo lepší, kdyby zaplatili ve splátkách. Obžalovaný se rovněž vyjadřoval k tomu, že prostřednictvím svědka F., kterého si zjistil a objednal přes internet, si nechal zřídit

anonymní účet s platební kartou, aby nebylo možné vlastníka účtu a osobu disponující s platební kartou identifikovat a ustanovit. Uvedl, že se svědkem F. nejdříve komunikoval přes počítač a následně se setkali osobně, kdy mu za zřízení účtu s platební kartou zaplatil 20.000,- Kč s tím, že platební kartu mu svědek dodá do tří týdnů, ale vše se táhlo skoro půl roku. Mezi tím obžalovaný nečinil žádné kroky vůči firmě Hamé, čekal na to, až bude mít účet, aby mohl činit nátlak na firmu Hamé, aby mu na zřízený anonymní účet zaslala finanční prostředky. Uvedl, že počítal s tím, že poškozená společnost nějakou finanční částku zašle už jenom proto, aby měli větší možnost ho dopadnout, ale nezaplatili mu nic. Pokud jde o lék hypnogen, který použil ke kontaminaci, pak vypověděl, že jej použil náhodou. Na internetu se díval na všechna možná léčiva, na dostupné přípravky a vzhledem k tomu, že hypnogen shodou okolností našel u přítelkyně ve skříni, pak použil tento, byť uvažoval o rostlinných jedech nebo průmyslových chemikáliích. Poškozenou společnost Hamé spol. s r.o. si vybral proto, že zjistil, že má vysoký obrát a zisk. Na svoji obhajobu uvedl, že rozhodně neměl v úmyslu žádné děti ohrožit, bral to jen jako formu nátlaku. Dětskou výživu si pro kontaminaci vybral z důvodu, že je to malé balení, které se dá lehce rozdělat, lehce uzavřít. Například marmeládu si nezvolil proto, že když se do ní dají čtyři hypnogeny, neúčinkují hned, protože marmeláda se jí třeba čtyři měsíce. Za částku, kterou by obdržel od poškozené společnosti, by uhradil své dluhy, které má u příbuzných a u bank. Uvedl, že si je vědom toho, že dřívější ukončení podnikání by pro něj bylo lepší, zkoušel se s bankami domluvit na postupném splácení úvěrů nebo jejich oddálení, ale bylo mu řečeno, že to neexistuje. Je si vědom toho, že spáchal trestný čin, chápe to.

V detailech pak soud podle § 207 odst. 2 tr. řádu četl výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, kde vypovídal v podstatě shodně, podrobněji se vyjádřil k okolnostem setkání se svědkem F., které proběhlo kolem 20. listopadu 2009 v Interspaaru v Hradci Králové, kde mu tento předal platební kartu. Doznal, že před svědkem F. vystupoval jako D.. Uvedl rovněž e-mailové adresy, které používal. Obžalovaný uvedl, že žádná další osoba se na jeho trestné činnosti nepodílela. Svoji finanční situaci v roce 2009 popsal jako katastrofickou, kdy neměl žádné příjmy. Do konce července 2009 provozoval nápojové automaty, které však už byly ve ztrátě, takže neměl žádné příjmy. Po červenci 2009 se přestěhoval společně s družkou do Prahy k její sestře, začal chodit po brigádách a měsíčně si mohl přijít tak do 4.000,- Kč. Družka vydělávala kolem 11.000,- Kč a tyto peníze používali na živobytí. Obžalovaný doznal, že na svůj počítač, který používal k internetovému připojení, nainstaloval program na znemožnění identifikace IP adresy, tzv. anonymizér s tím, že pomocí tohoto programu se chtěl skrýt. Uvedl shodně, že na internetu hledal, jakými látkami je možné kontaminovat dětskou výživu, uvažoval o chemikáliích, jedech, např. jedech na myši a díval se i na stránky s jedovatými rostlinami, např. plody tisu, ale pro hypnogen se rozhodl proto, že je nejdostupnější a náhodou ho našel v lékárně sestry své družky svědkyně Š., u které bydleli. Vyjádřil se podrobně i k tomu, jakým způsobem po kontaminaci uzavřel dětskou výživu pomocí ohřevu v mikrovlnné troubě, což uměl, protože se jedná o učivo základní školy z fyziky, pokud jde o tepelnou roztažnost materiálu. Společnost Hamé spol. s r.o. zvolil proto, že na jejich webových stránkách zjistil, že jsou hodně v zisku, popřel, že by se zabýval myšlenkou takovouto trestnou činností provádět ve větším množství.

K těmto výpovědím z přípravného řízení obžalovaný před soudem uvedl, že vše co uvedl na policii, souhlasí.

Soud má za to, že výpovědi obžalovaného v podstatě nevykazují žádné rozpory, obžalovaný v různých stádiích řízení popisoval motiv svého jednání i způsob provedení trestné činnosti.

V hlavním líčení byl vyslechnut svědek P.Z., který vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Svědek uvedl, že pracuje na pozici výrobně technického ředitele společnosti Hamé spol. s r.o. V době, kdy do společnosti přišel vyděračský balíček, byl na služební cestě v Rakousku, ale po návratu do ČR mu bylo sděleno generálním ředitelem, že se o celou záležitost bude starat on. To už však vyšetřování Policie ČR bylo v běhu, neboť téměř okamžitě po doručení tohoto balíku generální ředitel rozhodl o oznámení věci Policii ČR. Po podání trestního oznámení čekali na reakci odesílatele podle instrukcí Policie ČR, ale týden se nic nedělo. Poté přišel e-mail, ve kterém bylo osobou „fredd“ oznámeno, že neobdržel žádné podmínky a pokud společnost nezaplatí, tak kontaminuje další výrobky jako jsou dětské výživy a dá je do prodeje. Hamé spol. s r.o. na celou situaci reagovalo tak, že do závodu, kde se vyrábí dětské výživy, nainstalovali kamery a zaměstnance informovali o celé situaci. Dále provedli důslednou vnitřní kontrolu a zjistili, že je téměř nemožné, aby kdokoliv z jejich zaměstnanců kontaminoval vlastní výrobky. Vše proběhlo někdy v červenci 2009, informaci nešířili. Pokud s nimi pachatel e-mailoval, pak jejich e-mailovou adresu mohl zjistit z webových stránek poškozené společnosti. Instalace bezpečnostních kamer společnost stála cca 500.000,- Kč a svědek má za to, že po medializaci celého případu klesl zisk společnosti o cca o 10 mil. Kč. Pouze obecně vyčíslil škodu, která by společnosti Hamé spol. s r.o. vznikla, kdyby obžalovaný naplnil své hrozby a do obchodní sítě dodal kontaminované produkty s tím, že odhadl pokles výroby o cca 60 – 70 % a pokles tržeb by byl v řádech okolo 400 mil. Kč. Vypověděl, že od konzumentů nebyly hlášeny žádné zdravotní potíže v době od listopadu 2009 do ledna 2010. Výsledky účetní závěrky společnosti Hamé spol. s r.o. jsou dle svědka uvedeny v obchodním rejstříku, jak to ukládá zákon. Svědek uvedl, že po obžalovaném uplatní druhou škodu, kterou mohou přesně doložit fakturačně a mělo by se jednat o částku 458.000,- Kč.

Svědčce I.C. uvedla, že pracuje na poště v Praze – Bohnicích, Lodžská č. 598 jako přepážková pracovnice na balíkové přepážce. Náplní její práce je přijímat balíky, zásilky, vyplácet peníze. Pokud jde o balík, jehož odesílatelem byl XXXXX, tak si na něj vzpomněla s tím, že se jednalo o klasickou krabičku, hezky zabalenou, adresy psané strojem a adresátem byla společnost Hamé. Balíček na poště podával starší muž, ale přesně si ho nepamatuje, neutkvěl jí v paměti, neboť v té době na poště bylo hodně lidí. Vybavila si, že na sobě měl dlouhý plášť a vypadal na 50 – 60 let. Na osobu, která je za přepážkou a která podává balík, svědkyně nevidí, vidí pouze její hrudník a musela by se naklonit, aby viděla její obličej. V případě této osoby, která podávala balík pro společnost Hamé, se naklonila a viděla jí do obličeje pár sekund, ale není schopná muže blíže popsat. Na Policii ČR jí byly předkládány při rekognici fotografie a nevzpomněla si, zda nějakého muže označila.

Svědčce byla vyzvána, nechť si prohlédne stojícího obžalovaného, což učinila a uvedla, že opravdu neví a nemůže jej označit. Svědkyni byl rovněž předložen k nahlédnutí předmět doličný – papírová krabice - poštovní balík, který si prohlédla a uvedla, že se jedná o balík, o kterém vypovídala ve své výpovědi.

Soud dále vyslechl svědky z řad osob blízkých obžalovaného a to jeho družku M.H., její sestru Š.Š. a jejího přítele K.V., u kterých v rozhodné době obžalovaný s družkou bydleli.

Svědčce M.H. uvedla, že se stále považuje za družku obžalovaného a využila svého práva ve věci druhu nevypovídat. Protože zákonným způsobem byla poučená i před výslechem v přípravném řízení, kde svého práva nevypovídat v trestní věci druhu nevyužila, soud podle § 211 odst. 4 tr. řádu četl její výpověď z přípravného řízení. Svědkyně H.

vypověděla, že s obžalovaným se seznámila v roce 2007 na serveru, asi 2 měsíce si psali a on pak za ní přijel na návštěvu do Prahy, kde žila u sestry Š. Š.. V říjnu 2007 se za obžalovaným přestěhovala do Jihlavy, kde si našla práci jako prodavačka a vydělávala cca 10.000,- Kč měsíčně. V té době obžalovaný podnikal s nápojovými automaty, kterých provozoval řádově desítky, a má za to, že měsíční obrat měl kolem 200.000,- Kč, z toho cca 50.000,- Kč čistého. Nouzí netrpěli a žili jako normální lidé. Situace se začala měnit v srpnu 2009, kdy propukla finanční krize a továrny, kde měl obžalovaný nápojové automaty, začaly propouštět zaměstnance a obžalovanému tak klesly příjmy. Obžalovaný se rozhodl, že bude dále podnikat, že krize nebude dlouhá, a proto podnikání začal dotovat ze svých peněz, které vydělával v lepších časech. V červenci 2009 svědkyni propustili ze zaměstnání a v téže době se obžalovaný rozhodl, že ukončí podnikání s nápojovými automaty. Dohodli se, že se přestěhují do Prahy, kde jsou lepší možnosti získat zaměstnání, což učinili v srpnu 2009 a nastěhovali se do bytu sestry svědkyně Š.Š. v Praze, XXXXX. Svědkyně si hned našla práci jako prodavačka, nejdříve v jedné prodejně, kde byla dva měsíce a pak nastoupila jako prodavačka v obchodu K.R. v XXXXX, kde vydělávala asi 11.000,- Kč měsíčně. Obžalovaný se snažil sehnat práci, ale nedařilo se mu to, proto v říjnu 2009 nastoupil alespoň na brigádu, kde vydělával 1.600,- Kč za 5 dní, pak už byl doma. Svědkyně uvedla, že o výši dluhů obžalovaného nic neví. V době, kdy pracovala v Jihlavě, za ní přišel obžalovaný a řekl jí, že našel způsob, jak se dostat k penězům, že by chtěl vydírat nějakou firmu. Svědkyně se mu to snažila vymluvit a pak už se na toto téma s ním nebavila. Když pak žili v Praze, obžalovaný sháněl práci přes počítač a v říjnu 2009 se svědkyni zmínil o nějakém účtu, že sehnal nějakého muže, který mu založí účet, na který později přijdou peníze z firmy, které chce kontaminovat nějaké výrobky a tím ji donutit k vyplacení peněz. Svědkyně mu to rozmlouvala a s tou věcí nechtěla mít nic společného. Někdy na přelomu října nebo listopadu 2009 ji obžalovaný řekl, že si jede pro kartu k tomu účtu do Hradce Králové. Pak se nějakou dobu nic nedělo a někdy poté v listopadu 2009 za ní obžalovaný přišel do práce s potravinami v XXXXX na ulici XXXXX a řekl jí, aby udělala nákup domů a koupila jednu dětskou přesnídávku. Svědkyně uvedla, že v jejich obchodě prodávají přesnídávky pouze firmy Hamé. Nachystala celý nákup a obžalovaný si pro něj v průběhu dne osobně přišel. Svědkyně uvedla, že to, že pro obžalovaného koupila dětskou přesnídávku, bylo vyjimečné, protože běžně ji domů nekupují. V době, kdy pracovala u paní R., to bylo pouze jedenkrát a právě na žádost obžalovaného. Tuto přesnídávku pak viděla doma maximálně jeden týden. Pak přišel obžalovaný do krámu a chtěl po ní krabici, kterou mu dala. Svědkyni byla v přípravném řízení předložena fotografie krabice – předmět doličný, kdy uvedla, že se jedná pravděpodobně o krabici, kterou obžalovanému předala. Následně zjistila, že výživa z bytu zmizela a dovítěla se, co se stalo a obžalovanému hrozně vynadala, on se s ní ale odmítal o tom bavit. Pak je jí známo, že mezi Vánocemi 2009 přišel obžalovanému e-mail od společnosti Hamé, on se rozčilil, ale nic konkrétního neřekl. Celou věc neoznámila na policii, neboť obžalovaného má ráda. Jména P.D. a J.F. jí nic neříkají, stejně jako e-mailové adresy, ze kterých obžalovaný korespondoval s poškozenou společností. Ke konkrétnímu dotazu uvedla, že jí obžalovaný řekl, že do dětské výživy chce dát nějaké kovy nebo sklo a pak ho napadly plody tísu, nic dalšího neříkal, o hypnogenu se nezmiňoval. Uvedla, že má za to, že to dělal pro peníze, ale na co je chtěl použít, to jí není známo. Její sestra a bratr o ničem nevěděli.

Svědkyně Š.Š. vypovídala před soudem rovněž shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedla, že obžalovaného zná od roku 2007, kdy jí ho představila sestra svědkyně H., která se s ním seznámila. Sestra nejdříve bydlela u obžalovaného, který byl podnikatel, ky podnikal s nějakými automaty na kávu a podle všeho se mu dařilo dobře a neměl finanční problémy. Pak přišla do Čech finanční krize, začali propouštět lidi z továren, což pro obžalovaného znamenalo velký problém a automaty mu přestaly vydělávat. On to z počátku řešil půjčkami a

svědkyni je známo, že i její sestra si brala nějakou půjčku a dluží dodnes v bance 100.000,- Kč. Když už ani sestra neměla práci, neboť byla propuštěná ze zaměstnání, požádala svědkyni, aby mohla s obžalovaným přijet na nějaký čas do Prahy, že by se pokusili najít práci na dobu asi 3 měsíců. Přítel svědkyně svědek V. z toho nebyl moc nadšený, kdy tušil, že se nebude jednat pouze o ty 3 měsíce, ale svědkyně ho nakonec umluvila. Sestra M. si v Praze našla hned práci, začala dělat prodavačku nejdříve v jedné firmě a pak u R.. Obžalovaný pořád seděl u počítače, hledal práci, ale moc štěstí neměl, chodil občas na brigádu. Svědkyně pak začala na sestru okolo Vánoc 2009, aby se snažili sehnat si práci a obžalovaný začal normálně fungovat a vyřešilo se tak společné bydlení, které již přestávalo být snesitelné. Obžalovaný se živil občasnými brigádami, skoro nic nevydělával, ale pořád někam chodil. Už když byl obžalovaný v Jihlavě, tak svědkyni říkal, že chystá nějaký velký kšeft, že má pána, co má hodně odběrných míst, on z toho bude mít provizi, mělo se jednat o nějakou levnou elektřinu. Svědkyně vypověděla, že obžalovaný si k nim přinesl svůj počítač, druhý počítač měla svědkyně v knihovně. Vypověděla, že obžalovaný se mohl na internet připojit i ze svého počítače, který měl v pokoji, emailové adresy, které obžalovaný používal, nijak nezná, možná je viděla, když byl obžalovaný na počítači přihlášen. Vypověděla, že obžalovaný mluvil o tom, že mu mají přijít velké peníze a sestra dostala od své vedoucí šampus a pak ho vypili. Doma měla 3 plátíčka hypnogeny, který byl uložen ve spíži mezi léky, kam měl obžalovaný volný přístup. Ona si nevšimla, že by se jí nějaký hypnogen ztratil. Obžalovaný se v poslední době uzavřel hodně do sebe, byl zamlklý, zavřený ve svém pokoji, má za to, že byl v zoufalé finanční situaci, nevěděl jak z toho, podle ní není primárně zlý člověk.

Svědék K.V. vypovídal před soudem také shodně jako v přípravném řízení, kdy uvedl, že obžalovaného zná, neboť je přítelem M.H., která je sestrou jeho přítelkyně Š.Š.. Obžalovaného zná asi od léta 2007, kdy začal s M. chodit a obžalovaný mu říká, že dělá obchody s ropou, že prodával hodně peněz - cca 5 mil. Kč v nějakých akcích. Obžalovaný podnikal s pronájmem automatů na kávu a mělo se mu dařit, říkal, že splácí i ty dluhy z obchodů s ropou. Pak však začala krize a z továren propustili hodně lidí a obžalovanému přestaly automaty vydělávat, proto s podnikáním skončil a společně s M. se nastěhovali v srpnu 2009 k nim do Prahy. Svědek s tím nesouhlasil, kdy věděl, že 3 měsíce to nespraví, ale nakonec s jejich pobytem souhlasil. Obžalovaný si podle svědka hledal práci, ale moc se mu to nedařilo, protože měl i podmínku za domácí násilí a nechtěli ho zaměstnat. Do práce chodila jeho družka M.. Obžalovaný zůstával doma, občas chodil na pivo, taky hrál na automatech a mohl prohrát i 3.000,- Kč, ale svědkovi říkal, že v době, kdy měl peníze, byl schopen prohrát i desetitisíce. Svědek obžalovaného považuje za nešťastného zkrachovalého pětáctičátníka. Obžalovaný se mu svěřil, že pro nějakou společnost zajistil velký kšeft, mělo se jednat o dodávku proudu a měl dostat provizi 400.000,- Kč, že mu ty peníze měl někdo poslat, což se však nestalo. V lednu 2010 chtěl svědek s přítelkyní, aby se obžalovaný s družkou odstěhovali, protože společné bydlení už nebylo únosné, neboť jim nic neplatili. Obžalovaný mu na to řekl, že už má otevřený účet v bance, ale že k němu nemá potřebný kód a přístup, že mu ho má poslat nějaký muž, že je s tím problém. To mu říkal obžalovaný ještě cca 3 dny před svým zatčením. V hlavním líčení uvedl jedinou změnu oproti své výpovědi z přípravného řízení a to, že celková výše dluhu obžalovaného činila 400.000,- Kč, když v přípravném řízení hovořil o částce 2.000.000,- Kč. K tomuto rozporu, který mu byl předestřen soudem, svědek uvedl, že v hlavním líčení nižší částku uvedl proto, že má za to, že za půl roku by se člověk nemohl tak zadlužit.

Se souhlasem obžalovaného a státního zástupce soud podle § 211 odst. 1 tr. řádu četl výpovědi svědků K.R., J.F., M.F. a H.A..

Svědky K.R. uvedla, že zná M.H., která je její bývalou zaměstnankyní, kterou poznala okolo 30.10.2009 a od 1.11.2009 u ní pracovala v obchodě jako prodavačka. Občas za ní přišel její přítel, kterého viděla svědkyně asi dvakrát, který byl vyšší, štíhlý, odhadla jeho věk na 40 – 50 let. Uvedla, že v prodejně má dva počítače, přičemž zaměstnanci mají přístup k jednomu z nich. Vypověděla, že doufá, že obžalovaný nemohl používat internetové připojení z počítače v její prodejně, ale teoreticky by to možné bylo. Uvedla, že pokud jde o zásoby potravin a konkrétně kojeneckých výživ značky Hamé, tak ty doplňuje na prodejnu podle potřeby, přesnídávky naposledy je koupila dne 3.11.2009 v Makru na Černém Mostě v Praze. Poté je koupila až v lednu 2010. Nemohla se vyjádřit k tomu, kdo z jejích zaměstnanců, co koupil z prodejny, neboť jejich nákupy nekontroluje. O financích jí svědkyně H. nic neříkala, jen ke svému příteli uvedla, že je nezaměstnaný. Svědkyně H. jí sama dala výpověď, neboť odcházela z Prahy s tím, že odchází po incidentu k rodičům.

Svědky H.A., matka obžalovaného, byla zákonným způsobem poučena, že nemusí v trestní věci syna vypovídat, přesto tohoto práva nevyužila a uvedla, že obžalovaného neviděla od července roku 2009. Zpočátku jí volal telefonem, ale pak přestal i telefonovat a o prázdninách 2009 se přestal úplně ozývat. Ještě předtím se s ní obžalovaný stýkal, říkal, že mu jeho firma moc nejde, ale nic bližšího neuvedl. Svědkyni je známo, že v poslední době obžalovaný žil s přítelkyní, ale tu jí nepřišel ukázat. O finanční situaci obžalovaného jí není nic známo, ale ví, že v poslední době neplatil alimenty na syny. Před červnem 2009 jí obžalovaný požádal o finanční pomoc, kdy mu občas půjčila 5.000 – 20.000 Kč, ale ty jí obžalovaný vždycky řádně vrátil. Považuje ho za klidného, chytrého kluka, který není žádným násilníkem a myslí si, že své hrozby, aby do obchodní sítě umístil otrávené dětské přesnídávky, by neuskutečnil, protože děti má rád.

Svědka J.F. uvedl, že provozuje internetové stránky, na kterých nabízí založení zahraničních účtů, vydání platebních karet. Inzeruje založení anonymních účtů ve Švýcarsku, kdy služby fungují tak, že zájemce se na něj obrátí s požadavkem na založení švýcarského anonymního účtu, svědek se s ním dohodne na podmínkách a pak mu požadovaný účet založí, za což dostane provizi. Někdy v červenci 2009 byl e-mailem kontaktován mužem, který se představil jako D., který po svědkovi požadoval zřízení anonymního účtu v zahraničí s tím, že na něj byla nařízena exekuce. Pan D. si prostudoval všechny nabídky a banky odmítal jako moc drahé, případně že účet je veden přímo na konkrétního člověka. Nakonec si vybral společnost Capital Conservator, která je založena na Novém Zélandu, kanceláře má v Uruguayi a platební karty vydává přes společnost, která sídlí v Libanonu. Anonymita účtu je založena na tom, že na žádném výpise se neobjevuje jméno člověka, který založil účet, ale pouze název SwissTrust. Stejně tak to funguje pro příchozí platby na účet. S D. svědek F. komunikoval ze své e-mailové adresy XXXXX a D. s ním komunikoval z adres XXXXX a XXXXX. Domluvili si osobní schůzku v OD Interspaar v Hradci Králové v červenci 2009, kam se svědkem jela i jeho přítelkyně M.F. V dohodnutém bistru už na svědka čekal D., který se mu představil. Svědek ho popsal jako vysokého hubeného muže, zarostlého, který vypadal, že ho skutečně pronásledují exekutoři, byl vystrašený. D. svědkovi řekl, že má obrovské problémy s exekutorem, jeho jméno nesmí nikde figurovat a požádal ho, zda by účet nezaložil pod svým jménem, s čímž svědek souhlasil. Transakce měla stát 20.000,- Kč, s čímž D. souhlasil, vzdálil se na krátkou chvíli s tím, že peníze jde vybrat z bankomatu a vrátil se za 5 – 10 minut s penězi, které svědkovi F. předal. Svědek pak bez problémů založil účet pod svým jménem, ale nastal problém s vydáním karty, což se mu podařilo zařídit až v listopadu 2009, kdy mu karta byla doručena pomocí služby DHL. Z toho, že jsou problémy s kartou, neměl D. žádnou radost, svědka pořád urgoval telefonicky i e-mailem a z ustrašeného člověka, kterého svědek viděl v Hradci, se stal velmi nepříjemný člověk, který na něj hodně

tlačil. Svědek uvedl, že aby se účet aktivoval, bylo nutné na něj poslat nějakou platbu, což D. řekl, ale ten neposlal vůbec nic s tím, že nemá žádné peníze, takže 18,- EUR na účet vložil svědek F.. Karta svědkovi přišla 19.11.2009 a následujícího dne 20.11.2009 ji předal opět na stejném místě v Hradci Králové D., kde mu i vysvětlil, jak se účet ovládá a jak se z účtu vybírají pomocí karty peníze. Sdělil mu, že když chce vybrat peníze, tak je třeba je přeposlat z účtu u Capital Conservator na účet platební karty a až poté může peníze vybírat třeba z bankomatu, nebo z ní platit, kdy na kartě může mít maximálně 10.000,- EUR a maximální denní výběr je 3.000,- EUR.

Se svědkem byla provedena následně rekognice podle fotografií, kdy na fotoalbu označil mezi předloženými šesti fotografiemi na fotu č. 2 právě osobu obžalovaného A. jako muže, který před ním vystupoval jako D..

Svědke dále ve své výpovědi pokračoval, kdy uvedl, že na další schůzce byl D. už zcela vyrovnaný člověk, který nechal problémy za sebou, měl i jinou vizáž. Od té doby se s D. nesetkal. Uvedl, že stav a pohyb na účtu docela pravidelně kontroloval, neboť D. cca 3 dny poté, co mu předal kartu, změnil přístupová hesla k účtu a svědek se tam nemohl dostat. Tak si zařídil nové heslo, které D. nedal hned, ale asi až za 5 dní a zeptal se ho, proč přístupová hesla měnil, on mu na to neodpověděl. Svědek už to pak přešel a D. hesla k účtu neměnil. Svědek k dotazům vrchního komisaře doznal, že založil účet XXXXX, číslo účtu XXXXX, IBAN : XXXXX : s identifikátorem XXXXX. Majitelem účtu je pořád on, ale účet byl zablokovan švýcarskou policií. Svědek potvrdil, že v průběhu prosince 2009 se ho D. opakovaně ptal, zda došla na účet částka 2.000,- EUR, ale to již bylo v době, kdy po domovní prohlídce u něj měla přístup k účtu pouze Policie ČR. Svědek dodal, že částku 2.000,- EUR nemůže vydat celou, neboť část z této částky byla stržena bankou na příslušné poplatky a pro účely trestního řízení tak vydal zbývající finanční hotovost 46.600,- Kč.

Svědkyně M.F. uvedla, že svědek J.F. je její bývalý partner a mají dceru E. Jela s ním společně do Hradce Králové do OD Interspaar, kde jí svědek řekl, že má obchodní schůzku, kde se má setkat s panem D.. Svědkyně šla s dcerou nakupovat a jen letmo ze vzdálenosti 10 m viděla pana D., kterého nebyla schopna blíže popsat. Po schůzce jí svědek řekl, že D. je takový tůnta, že z toho asi nic nebude, že byl velmi nervózní, mnul si ruce. Další schůzce svědkyně přítomna nebyla a nic bližšího jí k e-mailovým adresám D. či přítele není známo. Není jí známo nic o tom, že by k účtu ve Švýcarsku byla použita kreditní karta, která byla vystavena na její jméno. Připustila, že J.F. disponoval kopiemi všech jejích dokladů.

I s touto svědkyní byla provedena rekognice podle fotografií, na kterých obžalovaného neoznačila.

Soud dále provedl důkazy všemi věcnými důkazy, zejména výhružným dopisem adresovaným generálnímu ředitelství Hamé s. r. o., o kterém obžalovaný vypovídal ve své výpovědi a o kterém nezapřel, že je jeho autorem a že jej adresoval společně s další doličnou stopou - vzorkem dětské přesnídávky - v papírové krabici, poštovním balíku, který měl soud rovněž k dispozici, poškozené společnosti Hamé spol. s r.o.

Se souhlasem obžalovaného a státního zástupce soud četl v hlavním líčení znalecké posudky. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, v rámci kterého byly zkoumány zajištěné věcné stopy a to balíček z hnědého kartonu s obsahem dopisu a skleničkou ovocné jablečné přesnídávky, bylo zjištěno, že nesou biologický materiál nejméně dvou osob, z nichž jedna je mužského pohlaví. Svědek J.F. byl podle genetických

znaků v smíšeném profilu DNA vyloučen. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika, bylo zjištěno, že obžalovaný J.A. patří do populačního podílu cca 0,00004 % jedinců, kteří se mohou podílet na vytvoření smíšeného profilu DNA ze stopy zajištěné z viněty skleničky dětské přesnídávky Hamé, která byla zaslána společně s vyděračským dopisem poškozené společnosti. Obžalovaný patří do populačního podílu cca 0,08 % jedinců, kteří se mohou podílet na vytvoření smíšeného profilu DNA zajištěného z daktyloskopických otisků na krabici – poštovním balíku. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, bylo zjištěno, že předložený zkoumaný vzorek jablečné přesnídávky výrobce Hamé s. r. o. obsahuje zolpidem, množství odpovídá 232,78 mg/l zolpidem tartarátu, což je užívaná léková forma hypnogenu. Toto množství odpovídá 4 tabletám hypnogenu s obsahem po 10 mg zolpidem tartarátu. V posudku je podrobně popsáno hypnotikum zolpidem, jeho účinky, v jakých případech se indikuje a že je kontraindikován u dětí a dospívajících do 18 let.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ve znaleckém posudku uvedl, že zolpidem (Zolpidemi tartas) je nebenzodiazepinové hypnotikum s rychlým nástupem účinku, které zkracuje dobu nástupu spánku a lze jej použít pro krátkodobou léčbu nespavosti. Zolpidem nesmí používat alergici, jedinci trpící dalšími závažnými nemocemi a zejména děti a mladiství do věku 18 let. Terapeutická dávka je proto stanovena pouze pro dospělé 5 – 10 mg před spaním. V případě předávkování nebo nechtěného užití tohoto přípravku dítětem se mohou objevit poruchy vědomí od ospalosti po lehké bezvědomí, v případě užití větší dávky až po hluboké kóma. Kojenec ve věku 4 měsíce by byl požitím léku Zolpidemi tartas, navíc ve zjištěné dávce, významně ohrožen na životě a uvedený lék by v uvedené dávce zcela jistě vedl k hlubokému bezvědomí a riziko zástavy dechu by bylo značné.

Ze znaleckého posudku z odvětví kriminalistika, odvětví kriminalistická počítačová expertiza, byla zjištěna data týkající se uložených dat v počítači obžalovaného. Znaleckým zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví technické zkoumání dokladů a písemností, bylo zjištěno, že dopis odeslaný společnosti Hamé spol. s r.o. a písemnosti, které vydal obžalovaný, a které jsou věcnými důkazy, byly vytištěny inkoustovou počítačovou tiskárnou, která je skupinově shodná s předloženou tiskárnou HP Desk Jet F4210, která byl rovněž vydána obžalovaným.

Státní zástupce navrhl číst dle § 213 odst. 2 tr. řádu osobní materiály k osobě obžalovaného. Soud tak provedl zprávu o pověsti z místa bydliště, ze které bylo zjištěno, že v období roku 2007 byl obžalovaný projednáván pro přestupek, ale nebyl uznán vinným, neboť věc byla postoupena Policii ČR Jihlava. Dne 2.9.2009 mu byla uložena sankce za přestupek podle § 16a odst. 1 písm. c) zák. č. 328/1999 Sb.. Z opisu z evidence rejstříku trestů a ze stejnopisu trestního příkazu samosoudce Okresního soudu v Jihlavě, vydaného dne 4.6.2008, č.j. 13T 133/2008-74, který nabyl právní moci 16.7.2008, soud zjistil, že obžalovaný byl tímto rozhodnutím uznán vinným trestným činem týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě podle § 215a odst. 1 tr. zák., za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců.

Strany dále nenavrhovaly čtení dalších důkazů listinných, proto jim tyto byly dle § 211 odst. 1 tr. řádu předloženy k nahlédnutí. Jak obžalovaný, tak státní zástupce nevyužili svého práva nahlížet na důkazy listinné, nicméně soud je s nimi seznámen a vycházel z nich při rozhodování ve věci samé. Jak již bylo zmíněno shora, obsahem spisu jsou protokoly o

rekognici včetně fotodokumentace, kdy svědek J.F. na fotografii označil obžalovaného J. A., jako osobu, pro kterou zakládal anonymní finanční účet, jak o tom vypovídal ve své výpovědi a který se mu představil jako D. a pod tímto jménem s ním i komunikoval. Soud provedl důkaz vyděračským dopisem, který je v originále přiložen ke spisu, jehož fotokopie je založena na čl. 8. ve spise je potokol o rekognici, která byl provedena se svědkyní Ch., pracovnící pošty, která uvedla, že má za to, že balíček, který je předmětem řízení obsahující vyděračský dopis i kontaminovanou kojeneckou výživu, zaslala osoba, která je zachycena na fotu č. 2, kdy na fotu č. 2 je svědek J. F.. Svědkyně však uvedla, že to může říct podle očí a má pouze dojem, nemůže to říct na 100 %. Dalším odborným znaleckým zkoumáním však bylo vyloučeno, že by svědek F. byl v kontaktu s těmito věcnými důkazy. Obsahem spisu je e-mailová korespondence, kterou vydala společnost Hamé spol. s r. o., která zachycuje korespondenci mezi obžalovaným, který komunikoval z e-mailové adresy XXXXX, ze které ve dnech 8.12.2009, 10.12.2009, 16.12.2009 požadoval po poškozené společnosti vyplacení požadované částky s pohrůzkami, že pokud požadovaný obnos neobdrží, stanou se nevratné úkony, kdy v posledně jmenovaném e-mailu prodloužil lhůtu pro splacení požadované částky 200.000,- EUR do 31.12.2009 s tím, že okamžitě požadoval uhrazení částky nejméně 2.000,- EUR, tj. v přepočtu 52.690,- Kč. 17.12.2009 odeslal poškozené společnosti e-mail, ve kterém jí oznamuje, že vzhledem k její neaktivitě odeslal do obchodní sítě méně závažné kontaminované produkty určené k přímé spotřebě a očekává od poškozené společnosti vstřícné skutky. 18.12.2009 obžalovaný oznámil poškozené společnosti, že pokud do 21.12.2009 neobdrží potvrzení o zaplacení první minimální částky a ujištění, že celá částka bude uhrazena do 30.12.2009, vyexpeduje výrobky obsahující látku, která po požití způsobí prudký otok a puchýře v dutině ústní. Poslední e-mail adresoval obžalovaný poškozené společnosti 12.1.2010, kdy zvýšil požadovanou částku na 300.000,- EUR a oznámil, že požaduje splacení 15 splátek po 14.500,- EUR a pokud nebude ze strany vedení obchodní společnosti Hamé spol. s r. o. požadavek akceptován, přistoupí k naplnění svého scénáře beze zbytku. Součástí spisu je i obsáhlá e-mailová korespondence mezi obžalovaným vystupujícím pod jménem D. a svědkem F., jak o ní svědek F. vypovídal podrobně ve své výpovědi. Na základě souhlasu státního zástupce byl povolen předstíraný převod předmětné částky 2.000,- EUR z účtu firmy Hamé spol. s r. o. Kunovice na účet uvedený ve výrokové části rozsudku, kdy předmětné finanční částky mělo být užito jako částečné finanční plnění spojené s vydíráním zatím neustanoveného pachatele (5.1.2010) vůči poškozené společnosti. Součástí spisu je podrobný plán předstíraného převodu finanční částky. Spis obsahuje protokoly o domovní prohlídce, provedené dne 19.12.2009 u svědka J.F., včetně přehledné barevné fotodokumentace, při které byla zajištěna korespondence s obžalovaným vystupujícím pod krycím jménem D.. Při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného, XXXXX, v době jeho zatčení 13.1.2010, byly zajištěny zejména výpočetní technika, kterou soud provedl v hlavním líčení důkaz, a krabičky léku Hypnogen. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, které zkoumalo balíček z hnědého kartonu s obsahem vyděračského dopisu a skleničkou ovocné jablečné přesnídávky vyplynulo, že domácí osoby z řad zaměstnanců poškozené společnosti na nich nezanechaly daktyloskopické stopy.

Soud v hlavním líčení vyslechl znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie, kteří stvrdili závěry zpracovaného znaleckého posudku. Znalkyně z odvětví psychiatrie MUDr. P. S. uvedla, že obžalovaný měl při vyšetření atypické chování, kdy u něj byla nápadná celková psychická uvolněnost a to i v situaci, kdy byl poměrně dlouhodobě omezen na svobodě a hrozil mu významný trest. Jeho nálada byla elevovaná, občas i vtipkoval, měl obraz veselého šprýmaře, což je jeden z mála, se kterým se setkala u osoby, která je zcela duševně zdravá. Po konzultaci se spoluznalcem PhDr. P. dospěli k závěru, že to

může být způsob, jak obžalovaný sám subjektivně může uvolňovat svoji vnitřní tenzi, avšak na druhou stranu z vyšetření vyplývalo, že on tímto způsobem, dokud dělal obchodního zástupce, uměl na lidi, které potřeboval, aby u něj udělali zakázku, něco nakoupili, uměl je příjemným způsobem uvolnit. K závěrům znaleckého posudku znalkyně uvedla, že obžalovaný netrpí psychózou, tj. duševní chorobou v užším slova smyslu, jeho intelektové schopnosti jsou v pásmu populačního nadprůměru. Z psychiatrického hlediska osobnost obžalovaného není patologicky strukturovaná ve smyslu splnění diagnostických kritérií specifické poruchy osobnosti. Nebyly zjištěny známky svědčící pro škodlivé užívání nebo syndrom závislosti na návykových látkách. Obžalovaný byl schopen po celou dobu přípravy i realizace trestného činu plně rozpoznat protiprávnost trestného činu a byl schopen plně své jednání ovládat. Netrpěl ani netrpí žádnou duševní chorobou. Ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného byly po celou dobu realizace i přípravy trestného činu plně zachovány. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný a nenavrhl tak uložit ochranné léčení.

Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, PhDr. et PaedDr. M. P. shrnul shodně jako v závěrech zpracovaného znaleckého posudku, že obžalovaný má tendenci zacházet s náročnými situacemi únikovým způsobem, ve kterém podřizuje realitu fantazii. Vykazuje adaptivní schopnost myslet logicky a koherentně, nicméně za určitých okolností může být jeho myšlení podivné a zvláštní. Vykazuje podprůměrnou schopnost testovat realitu, kdy projevuje tendenci nesprávně interpretovat intence a chování druhých a vnímat události nesprávným způsobem. Nepřesné vnímání lidí a událostí pak vede k chybným závěrům a neuváženým činům, které v něm vyvolávají pocity vzteku nebo resentimentu. Obžalovaný přijímá málo informací a situaci vnímá povrchním způsobem a nedostatečně zvažuje všechny okolnosti důležité pro rozhodování a jednání. Kolísá mezi expresivním a ideálním způsobem zacházení s životními situacemi a často se chová nepředpověditelným způsobem. V zátěžových situacích se u něj mohou vyskytnout pro něho netypické epizody subjektivně pociťovaného stresu, omezené frustrační tolerance a slabé kontroly impulsů. Obžalovaný má tendenci se při srovnávání s druhými lidmi posuzovat nepříznivě, trpí nízkou sebeúctou a omezenou sebedůvěrou. Demonstruje adekvátní schopnost identifikovat se ve svém životě s reálnými lidmi a vykazuje jasnou a stabilní osobnostní identitu. Psychologické testy zaměřené na detekci agresivních rysů ukázaly, že v zátěžových situacích se u obžalovaného mohou vyskytnout pro něho netypické epizody subjektivně prožívaného stresu, omezené frustrační tolerance a slabé kontroly agresivních impulsů. Primárním motivem obžalovaného pro vydírání společnosti Hamé byly peníze, kterými by mohl uhradit své finanční závazky. Vydírání výše uvedené společnosti obžalovaný bral jako obchod, kdy si uvědomoval, že se jedná o nelegální činnost, ale dle vlastního vyjádření neviděl jiné východisko ze špatné ekonomické situace své firmy. Opakovaně zdůraznil, že by finanční částka společnost zásadním způsobem nepoškodila, kdy soudní znalec uvedl, že tento druh argumentace je třeba označit jako hrubou racionalizaci, tedy uvedení rozumných důvodů pro jednání, které zakrývá skutečnou motivaci. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný byl schopen pokusů vyrovnat se s vlastní nepříznivou ekonomickou situací své firmy asociálním způsobem, následně označoval vydírání za obchod, neprojevil pocit viny a dostatečný korektivní náhled na čin ani po proběhlém vyšetřování, jeví se předpoklady pro resocializaci v oblasti tohoto druhu kriminality jako málo reálné, respektive téměř až nereálné. Na pětibodové škále podobné školní klasifikaci znalec vzhledem k uvedeným skutečnostem hodnotil možnost resocializace obžalovaného stupněm 4 – 5. V hlavním líčení znalec dodal, že existuje velmi velké riziko, že by obžalovaný po propuštění podobnou aktivitu kriminality mohl zopakovat. K dotazu zástupce dodal, že osobně se domnívá, že obžalovaný by látky do prodeje v konzervách nedal, že mu skutečně šlo o to, jak vyřešit finanční situaci. Pokud bylo znalci soudem předestřeno

tvrzení obžalovaného, že pro svůj čin použil právě dětskou přesnídávku, která se zkonsumuje hned a nikoliv marmeládu, která se konzumuje delší dobu, pak uvedl, že toto tvrzení obžalovaného se posouvá spíš v tom směru, že pokud by toto řekl jako znaleci, pak by z toho vyvodil závěr, že patrně by byl schopen do přesnídávek něco dát a využít to k dalšímu nátlaku.

K tomu obžalovaný uvedl, že nejde o to, jestli se to sní hned nebo ne, ale kdyby kontaminoval marmelády, tak na společnost nevyvine takový tlak, jako když to dal do dětské výživy. K tomuto vyjádření obžalovaného sdělil soudní znalec, že pokud by mu toto obžalovaný sdělil včetně toho, co sdělil soudu, tak by tyto výroky nemohl pominout a předpokládal by, že by konzervy skutečně kontaminoval.

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu soud v hlavním líčení zjistil provedenými důkazy skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Přestože obžalovaný se k trestné činnosti plně doznal, soud v hlavním líčení provedl výslechy svědků, požadované důkazy listinné, věcné, výslechy soudních znalců. Po skončení dokazování neměly strany trestního řízení další důkazní návrhy.

Soud poté ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného J.A.. Obžalovaný jednak sám doznal, jak již v přípravném řízení trestním, tak i v řízení před soudem, že se skutečně trestné činnosti, popsané ve výrokové části rozsudku, dopustil, pouze s tou změnou, že nesouhlasí s tvrzením, že původně požadovanou částku 200.000,- EUR zvýšil na 300.000,- EUR. K tomu uvedl, že v jednom z e-mailů zmínil z důvodu, aby na poškozeného zvýšil nátlak, že pokud nebude platit včas, může obžalovaný navýšit částku až na 300.000,- EUR, takže by bylo lepší, kdyby poškozená společnost přistoupila alespoň na splátky, než aby potom museli platit 300.000,- EUR. Ani této obhajobě obžalovaného soud neuvěřil, když v e-mailu, který odeslal poškozené společnosti dne 12.1.2010 (čl. 178) výslovně uvedl: „Už nezkoušejte žádné zdržování, nedostaneme-li zítra uspokojivou odpověď, budeme bez dalšího vyjednávání postupovat podle našeho scénáře tak dlouho, dokud nebude částka (zvýšená na 300.000,- EUR) uhrazena.“ Z této e-mailové zprávy se nepodává, že by někdy v budoucnu obžalovaný zamýšlel možné zvýšení požadované částky 200.000,- EUR až na 300.000,- EUR, kdy neužil podmiňovací způsob, ale výslovně uvedl, že bude postupovat podle scénáře tak dlouho, dokud nebude částka zvýšená na 300.000,- EUR (byť je to uvedeno v závorce) uhrazena. V dalších částech své výpovědi, kdy obžalovaný vypovídal v hlavním líčení v podstatě shodně jako v řízení přípravném a nevybavoval si toliko některé detaily, které poté byly podle § 207 odst. 2 tr. řádu čteny, a k těmto uvedl, že vše co uvedl na policii souhlasí, popsal, že důvodem a motivem k jeho trestné činnosti bylo, že se dostal kvůli ekonomické krizi z původně výdělečného podnikání do mínusu, zadlužil se, a proto už na jaře 2009 dostal nápad, že by mohl získat finanční prostředky tím způsobem, že nějaké firmě napíše výhrůžný dopis a bude požadovat finanční částky. Doznání obžalovaného koresponduje s výpověďmi svědků, důkazy listinnými a věcnými. Soud mezi nimi neshledal výraznější rozpory, naopak navazují na sebe a podporují se. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že přípravě trestné činnosti obžalovaný věnoval určitou, ne krátkou dobu, kdy jednak na internetových stránkách vyhledal několik společností, které vykazovaly zisk, a ze kterých následně vybral poškozenou Hamé spol. s r. o. Kunovice. Následně pro rozhodnutí o kontaminaci výrobku poškozené společnosti vyhledával na internetu možné látky, které by pro něj byly dobře dostupné, kterými by mohl kontaminovat dětskou výživu poškozené společnosti, kdy zvažoval chemikálie, jedy, např. na myši či jedovaté rostliny a nakonec se rozhodl pro hypnogen, který

byl pro něj nejdostupnější, když svědkyně Š., u které v rozhodné době s družkou M.H. bydlel, v lékárnice tuto látku měla. Ze shodných výpovědí obžalovaného, svědka F., důkazů listinných bylo zjištěno, za jakých okolností kontaktoval obžalovaný svědka J.F., který na internetu nabízel svoji činnost – zřízení anonymních účtů v cizině, s tím, že se následně setkali v Hradci Králové, kde obžalovaný svědkovi zaplatil za zřízení anonymního účtu v zahraničí částku 20 tis. Z navazující výpovědi svědka J.F. se podává, jak zřídil obžalovanému anonymní účet u XXXXX, číslo účtu XXXXX, IBAN : XXXXX : s identifikátorem XXXXX. Svědek potvrdil, že obžalovaný však nedostal ihned kartu k uvedenému účtu, tuto mu svědek F. předal až při další schůzce 20.11.2009. Svědek J.F. podrobně popsal, že obžalovaný se mu představil jak prostřednictvím e-mailové korespondence, pak i osobně jako D., nicméně po provedené rekognici podle fotografií svědek F. označil obžalovaného A., který se mu představil jako D., a o kterém vypovídal ve své výpovědi. Z výpovědi svědka F. i obžalovaného má soud za prokázané, že obžalovanému svědek dne 20.11.2009 předal i kartu k tomuto anonymnímu účtu a vysvětlil mu manipulaci s účtem i s kartou. Na výpověď svědka F. navazuje výpověď M.F., která jej při první schůzce doprovázela, ta však obžalovaného viděla jen krátce, takže jej při rekognici neoznačila. Z doznání obžalovaného (dílem z výpovědi svědkyně H.) bylo zjištěno jak, kdy a kde se připravoval na trestnou činnost, jak ji následně ve skutečnosti i realizoval, tj. odeslal strojově psaný výhružný dopis s jedním balením ovocné kojenecké přesnídávky výrobce Hamé spol. s r. o., kterou předtím kontaminoval v místě přechodného bydliště v Praze hypnotikem hypnogen, které obsahuje chemickou látku Zolpidem tartas, v následně zjištěném množství 232,78 mg/l, a toto zaslal prostřednictvím poštovní přepravy z pobočky České pošty v Praze na ulici Lodžská 598 poškozené společnosti. Obžalovaný se podrobně vyjádřil k tomu, jakým způsobem si opatřil přesnídávku poškozené společnosti, kdy v tomto směru jeho doznání koresponduje s výpovědi svědkyně M.H., která byla zaměstnána u svědkyně R. v prodejně potravin v Praze, která vypověděla, že obžalovaný ji za celou dobu pobytu v Praze pouze jedenkrát instruoval, aby mu koupila kojeneckou přesnídávku Hamé, což učinila a přinesla ji domů a není jí známo, jak s ní obžalovaný dále naložil. Ten však doznal, že ji kontaminoval právě hypnotikem hypnogen a to čtyřmi tabletami. V tomto směru je doznání obžalovaného potvrzováno i znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví toxikologie, ze kterého bylo zjištěno, že v zajištěné kontaminované jablečné přesnídávce byl prokázán Zolpidem tartas, kdy zjištěné množství odpovídá čtyřem tabletám hypnogenu s obsahem pro 10 mg Zolpidem tartas. S doznáním obžalovaného korespondují i závěry znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika, z nichž bylo zjištěno, že obžalovaný patří do populačního podílu cca 0,00004 % jedinců, kteří se mohou podílet na vytvoření smíšeného profilu DNA ze stopy, která byla zajištěna z viněty předmětné skleničky dětské přesnídávky doručené společně s vyděračským dopisem poškozené společnosti Hamé a dále patří do populačního podílu cca 0,08 % jedinců, kteří se mohou podílet na vytvoření smíšeného profilu DNA stopy zajištěných z daktyloskopických otisků na krabici, ve které byla kontaminovaná přesnídávka s vyděračským dopisem poškozené společnosti dne 23.11.2009 z Prahy odeslána. Z provedených důkazů tak vyplývá, že obžalovaný byl jedinou osobou, která se na trestné činnosti podílela. Ze znaleckého posudku z oboru kybernetika se specializací na výpočetní techniku, informační a komunikační systémy, bezpečnost datových sítí informačních a komunikačních systémů, kdy znalec zkoumal výpočetní techniku a technické zařízení, které bylo policejními orgány zajištěno při domovních prohlídkách, zejména obžalovanému, vyplynulo, že ke spáchání trestné činnosti obžalovaný použil též modem k připojení k internetu T-mobile, včetně SIM karty, PC sestavu a tiskárnu HP, kdy předměty doličnými soud provedl důkaz v hlavním líčení a obžalovaný to ani nepopřel. Rovněž důkazy věcné, zejména zmíněný vyděračský dopis, který obžalovaný adresoval poškozené společnosti a jehož autorství nepopřel, e-mailové zprávy, které jsou zmíněny ve

výrokové části rozsudku, kterými obžalovaný komunikoval s poškozenou společností a utvrzoval je v tom, že trvá na svém požadavku, jinak provede výhrůžky v e-mailových zprávách uvedené, prokazují trestnou činnost, kterou byl obžalovaný tímto rozsudkem uznán vinným. Výpovědi svědků H., Š., V., tj. osob z řad známých či blízkých obžalovanému, bylo zjištěno zejména, jakým způsobem života žil v rozhodné době a vyplynulo z nich, že obžalovaný nejevil výraznou snahu najít si zaměstnání, když se nenechal evidovat jako nezaměstnaný u úřadu práce, aby mu tento k tomu určený státní orgán napomohl v jeho nepříznivé finanční situaci a sháněl toliko brigády, které byly krátkodobé a rozhodně nestačily ani ke krytí základních potřeb, se kterými mu pomáhala zejména jeho družka svědkyně H., která jako prodavačka získala zaměstnání v Praze v podstatě ihned. Svědkyně I.C. potvrdila podání věcného důkazu – poštovního balíku dne 23.11.2009 na pobočce České pošty v Praze na ulici Lodžská 598. Svědek P.Z. se vyjadřoval ke krokům, jaké podnikla poškozená společnost poté, kdy vyděračský dopis s kontaminovanou přesnídávkou obdržela, tj. že věc nahlásili policii ČR, se kterou spolupracovali a následně byl proveden i předstíraný převod finančních prostředků ve výši 2.000,- EUR na účet, který obžalovaný ve výhrůžných e-mailech označil, z účtu společnosti Hamé spol. s r. o. dne 6.1.2010 s úmyslem, aby pachatel, tj. obžalovaný, oddálil možnost vzniku následků, kterými vyhrožoval v rámci svého jednání. Všechny tyto provedené důkazy jsou ve vzájemné shodě, podporují se a prokazují trestnou činnost obžalovaného. Pokud jde o výši částky, kterou obžalovaný po poškozené společnosti požadoval v Eurech, tato byla vždy k rozhodnému dni přepočítána podle aktuálního kurzu stanoveného Českou národní bankou české koruny vůči euru. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie bylo zjištěno, že obžalovaný netrpí psychózou, tj. duševní chorobou v užším slova smyslu a jak po celou dobu přípravy, tak i realizace trestného činu mohl plně rozpoznat protiprávnost svého jednání a své jednání byl též schopen plně ovládat, tj. je osobou plně trestně odpovědnou.

Jednáním popsaným ve výrokové části rozsudku obžalovaný naplnil po stránce subjektivní i objektivní znaky skutkové podstaty pokračujícího trestného činu, resp. zvláště závažného zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku, který byl dokonán pouze dílem a to v částce 2 tis. EUR, tj. 52.690,- Kč, která byla převedena dle požadavku obžalovaného dne 6.1.2010 z účtu obchodní společnosti Hamé spol. s r. o. na anonymní účet obžalovaného, který založil v zahraničí prostřednictvím svědka F.. Ve zbývající požadované části, kterou obžalovaný z původních 200 tis. EUR zvýšil na 300 tis. EUR, tj. 7.879.500,- Kč, zůstalo jeho jednání ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Objektivní stránka zločinu vydírání dle § 175 tr. zákoníku spočívá v tom, že pachatel nutí jiného k tomu, aby něco konal, opomenul nebo trpěl, a to násilím, pohrůžkou násilí, nebo jiné těžké újmy. V případě obžalovaného se jednalo o pohrůžku jiné těžké újmy, která podle trestního zákoníku může spočívat v hrozbě způsobení majetkové újmy, vážné újmy na cti a dobré pověsti. V konkrétním projednávaném případě obžalovaný svým výhrůžným dopisem i e-maily hrozil způsobit firmě Hamé spol. s r. o. majetkovou újmu v důsledku toho, že dojde k poklesu její výroby, neboť vejde v obecnou známost, že v prodeji jsou závažně kontaminované produkty poškozené společnosti určené k přímé spotřebě. Obžalovaný hrozil rovněž způsobením újmy na zdraví a životě jiných osob, resp. dětí a to jako bezprostředních spotřebitelů potravinářských výrobků poškozené firmy, které v podstatě jednáním obžalovaného byly postaveny do role rukojmích. Tímto silným a opakovaným psychickým nátlakem na poškozenou společnost se snažil obžalovaný vyřešit nejen svou nepříznivou soukromou životní situaci, ale získat i mnohem vyšší finanční prostředky, aby si pak zajistil v dalších letech bezpracný příjem na úkor jiného. Škodou velkého rozsahu se ve smyslu ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku rozumí škoda dosahující částky nejméně 5 mil. Kč, když v dané věci obžalovaný požadoval po poškozené firmě nejdříve 200 tis. EUR, tj. 5.168.000,- Kč a

později tuto částku navýšil na 300 tis. EUR, tj. 7.879.500,- Kč. Z provedených důkazů a ze zejména samotného doznání obžalovaného, který popisuje dlouhodobou zodpovědnou všestrannou přípravu tr. činu, která měla směřovat k tomu, aby byl úspěšně dokonán, má soud za zcela prokázané, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy chtěl způsobem popsaným ve výrokové části rozsudku porušit zákonem chráněný zájem, tj. zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování nejen každého jednotlivce, ale i obchodních společností, tj. fyzických i právnických osob. Trestný čin, resp. v daném případě zločin je dokonán již násilným jednáním a nevyžaduje se, aby pachatel dosáhl toho, co sledoval. Cíl pachatele musí být adresován poškozenému, tedy jej musí vnímat, což v daném případě bez jakýchkoliv pochybností prokázáno bylo. K osobě obžalovaného bylo z místa jeho bydliště zjištěno, že byl řešen pro přestupky, v jednom případě mu bylo uloženo postižení pro přestupek. Z evidence z rejstříku trestů bylo zjištěno, že byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, kdy byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 4.6.2008, sp. zn. 13T 133/2008, pro trestný čin dle § 215a odst. 1 tr. zákona, za který mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, tj. do 16.1.2010. Z uvedeného tak jednoznačně vyplývá, že obžalovaný se dopustil nyní projednáváme trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení, kdy měl vést řádný život. Soud tak v případě obžalovaného shledal přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písm. a), b), p) tr. zákoníku, když trestný čin spáchal s rozmyslem a po předchozím uvážení, kdy jej připravoval od jara 2009, s poškozenou společností pak komunikoval po dobu od konce listopadu 2009 až do 13.1.2010, kdy byl orgány Policie ČR zajištěn. Motivem trestné činnosti obžalovaného byla ziskuchtivost, kdy bylo prokázáno, že požadoval nejdříve více jak 5 mil. Kč, pak téměř 8 mil. Kč, tj. částky, které podstatně převyšovaly dluhy, které měl mít ze svého podnikání ve výši cca 2 mil. Kč. Z uvedeného tak vyplývá, že obžalovaný trestnou činností nezamýšlel toliko vyrovnat své finanční závazky, jak uváděl po celou dobu trestního řízení, ale zajistit se i na dobu budoucí. V neprospěch obžalovaného soud přičetl, jak již bylo zmíněno shora, že pro trestný čin násilné povahy byl již odsouzen v nedávné době a nyní rovněž trestné činnosti násilné povahy se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Polehčující okolnosti ve smyslu § 41 tr. zákoníku soud neshledal.

Při rozhodování o druhu a výměře trestu soud vycházel s ust. § 38 odst. 1 tr. zákoníku, dle kterého je nutné trestní sankce ukládat s přihlédnutím k povaze, závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele. Ve smyslu § 39 odst. 1 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy. Přihlédl rovněž k jeho chování po činu, k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud zohlednil rovněž shora zmíněné přitěžující okolnosti. Jak již bylo zmíněno, na obžalovaného se nehledí jako na osobu netrestanou, naopak nyní projednáváné trestné činnosti násilného charakteru se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, které se týká rovněž násilné trestné činnosti, jíž se dopustil vůči své bývalé manželce. Soud v neprospěch obžalovaného přičetl, že si za objekt své vyděračské činnosti vybral společnost, předmětem jejíž činnosti je výroba produktů pro kojence a batolata. Obžalovaný osvětlil, že tuto společnost si nevybral jenom proto, že vykazuje zisk, ale rovněž proto, že kontaminované přesnídávky pro děti jsou potravinou, která se po otevření zkonsumují bezprostředně, tj. během několika minut či řádově desítek minut. Pokud by například vybral společnost, kdy soud se dotazoval např. na výrobce marmelád, obžalovaný vysvětlil, že by si tuto společnost nevybral proto, že marmeláda když se otevře, pak se nesní hned celá, ale zkonsumuje se až za delší dobu. Z uvedeného soud dovozuje, že obžalovaný když si vybral pro svoji trestnou činnost poškozenou společnost Hamé spol. s r. o., zvažoval

rovněž i to, aby jeho výhrůžky byly míněny vážně, aby poškozená společnost cítila z jeho výhrůžek, které umocnil kontaminovanou kojeneckou přesnídávkou, že tyto myslí vážně a že pokud by umístil na trh kontaminované výrobky společnosti Hamé, nebylo by ohroženo nejen dobré jméno poškozené společnosti a její výroba a zisk, které mají bezprostředně vliv na zaměstnance poškozené společnosti, ale bylo by i ohroženo zejména zdraví a životy kojenců a batolat, jak se k tomu podrobně vyjádřil znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který uvedl, že kojeneček ve věku 4 měsíců (pro něhož byla kontaminovaná přesnídávka určena), by byl požitím léku Zolpiderm tartas, navíc dle zjištěné dávky, významně ohrožen na životě, kdy u kojenců ve věku do 12 měsíců by pak lék v uvedené dávce zcela jistě vedl k hlubokému bezvědomí a riziko zástavy dechu by bylo značné. Není pochyb o tom, že obžalovaný jako nadprůměrně inteligentní člověk, si byl všech těchto okolností vědom a poškozenou společnost si vybral právě z těchto důvodů, aby jeho výhrůžkám ustoupila a zaslala mu požadované finanční částky na určený účet, který nechal obžalovaný zřídit tak, aby jej nebylo možné odhalit a identifikovat jako pachatele trestného činu, kdy takto si počínal v průběhu celého jednání, už v rámci přípravy, kdy používal falešné jméno při styku se svědkem F., e-mailové adresy odesílané takovým způsobem, aby nebylo možné jej ustanovit jako pachatele. Obžalovanému lze přičíst toliko dílem v jeho prospěch jako polehčující okolnost, že se k trestné činnosti doznal, byť byl zadržen díky příkladné a zodpovědné práci orgánů činných v přípravném řízení trestním, i poškozené společnosti, která věc oznámila Policii ČR a s touto spolupracovala. Proti obžalovanému bylo shromážděno tolik důkazů, že mu v podstatě nezbývalo již nic jiného, než trestnou činnost doznat. Soud nepřičetl doznání ve prospěch obžalovaného, neboť nad svým jednáním neprojevil alespoň dodatečně účinnou lítost, když v průběhu celého hlavního líčení soud nezaznamenal z jeho strany projevy lítosti nad svým jednáním, když toliko v rámci posledního slova uvedl, že se omlouvá. Soud z jeho postoje, i z toho co uvedl soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, má za to, že obžalovaný nelituje svého jednání, nedomyslel dosud možné následky, které jeho jednání mohlo mít, zejména na zdraví nezletilých dětí, ale lituje toho, že se mu „obchod“ nezdařil. Ke všem těmto skutečnostem tedy soud přihlížel při úvaze o výši trestu, který je obžalovanému nutno uložit v rámci trestní sazby, která je v ust. § 175 odst. 3 tr. zákoníku dána rozpětím od 5 do 12 let odnětí svobody. V rámci této trestní sazby soud obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání 8 let a 6 měsíců, tj. v polovině zákonné trestní sazby zohledňující výrazné okolnosti přitěžující, shora zmíněné, dílem doznání obžalovaného, byť absentuje účinná lítost, která by v případě shledání mohla soud vést k uložení dílem mírnějšího trestu. Obžalovaný nesouhlasil s tvrzením sociologa, že je neresocializovatelný s tím, že 45 let neměl žádné problémy. S tímto tvrzením nelze souhlasit, neboť jak již bylo zmíněno shora, obžalovaný byl již pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin v minulosti a měl problémy i v místě bydliště, takže rozhodně v jeho případě se nejedná o první konflikt se zákonem. Pokud má obžalovaný za to, že ve společnosti může normálně řádně fungovat, tak nepochybně nejen soud si přeje, aby tato skutečnost byla faktem. Obžalovaný bude mít v rámci výkonu trestu odnětí svobody nepochybně za spolupráce zde pracujících odborníků, zejména z oboru psychologie, získat zejména dostatečný náhled na trestnou činnost, kterou byl tímto rozsudkem uznán vinným, aby poté, kdy bude z výkonu trestu propuštěn, skutečně žil řádným životem a zapojil se do běžné společnosti, což je právě účelem trestu.

Protože obžalovanému byl uložen trest za zvlášť závažný zločin, neboť tímto zákon rozumí ve smyslu § 14 odst. 3 tr. zákoníku úmyslné tr. činy, na něž tr. zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 10 let, a byl mu uložen trest odnětí svobody ve výměře nejméně 8 let, dle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, by měl být pro výkon trestu zařazen do nejprísnějšího typu se zvýšenou ostrahou. Vzhledem k tomu, že obžalovaný

dosud nebyl ve výkonu trestu odnětí svobody, má soud za to, že účelu trestu v jeho případě bude dosaženo v mírnějším typu věznice s ostrahou, kam byl podle zmírňovacího ust. § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen.

Soud nevyhověl návrhu státního zástupce na uložení trestu propadnutí věci – modemu, PC sestavy a tiskárny, které obžalovaný užil ke spáchání trestného činu. Dle soudu se jedná jednak o věci bezcenné, které stát nemůže nijak zpeněžit, jednak o důležité důkazy věcné, kdy nelze v budoucnu vyloučit, že by jimi bylo nutné provést důkaz v rámci např. řízení o povolení obnovy řízení.

POUČENÍ: Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Nechť je toto podáno ve dvou stejnopisech.

Ve Zlíně dne 17. srpna 2010

JUDr. Iveta Šperlichová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Rácová